ANUL XIII No. 1671 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 25 Aprilie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

VENUS

Venus — Juventus: Burdan respinge cu pumnii

JUVENTUS

In faţa a 8000 spectatori, Venus şi C. F. R. s'au calificat pentru semi-finalele „Cupei României"

Venus-Juventus 3-0 (1-0) — C. F. R.-Phenix 4-2 (1-0)

Aspecte

23 *Aprilie: Sf. Gheorghe. Ziua tuturor celor cari se numesc Gheorghe şi ziua cântăriilor.*

De dimineaţă, sportivii bucureşteni s'au cântărit şi s'au străduit să-şi convingă consoartele — în cură de slăbire — că nu s'au îngrăşat. La prânz, au cântărit valoarea matchului Venus — Juventus. La ora 3 au invadat arena Venus.

Tribuna e plină, Peluza e plină. Intrările sunt pline. Numai arena e goală. O pată neagră, dreptunghiulară din laturile căreia se ridică straturi de spectatori în haine colorate diferit.

Soare şi căldură, în atmosferă. In tribună, o apropiere mai puţin obişnuită. Soare Z. Soare şi d. Ghiaţă, deputat de Ilfov.

In stânga mea, o dudue îşi etalează silueta svelită, iscodind un prieten incomparabil mai puţin svelt. Pe Nae Munteanu.

— Câte chilograme crezi că am?...

Munteanu se gândeşte şi transpiră. Apoi, transpiră şi hotărăşte amabil:

— Mai puţine chilograme decât ani!...

Cald.

De sus, scarele se divide în raze invizibile, pătrunzătoare şi fierbinţi.

— Sunt raze ultra-violete! ciripeşte o actriţă.

Un actor transpirat, se ridică şi se îndreaptă spre bufet, la umbră:

— Or fi, dar nu mai stau. M'am ultraviolat destul!...

Şi dispare după prima scară a tribunei, comandând:

— O halbă rece!..

Bărbaţii şi-au scos hainele. Nu mai pot suporta căldura. Câţiva rezistă însă.

— Nu-ţi scoţi haina?

— N'o scot, că nu sunt pregătit. Nu ştiam că o să fie cald!...

Ora 3.

Terenul a fost populat de «Phoenix» şi C. F. R. Prezentări, saluturi şi aplauze. Apoi, un fluer lung, de gardist. A fluerat d. Ceaureanu.

Matchul. Ceferiştii sunt remorcaţi de transilvăneni, cari presează. D. Bauer vede roşu. Tot terenul este într'adevăr invadat de un roşu-alb Câteva tamponări, şi-atâta tot. Ceferiştii dorm.

Un suporter a explodat nervos:

— Haide C. F. R.!... Ce eşti în vagon-lits?...

Băimărenii domină. S'au cantonat în faţa porţii lui Theimler, fac passe, feinte şi driblinguri, dar nu shotează. Se jenează să marcheze.

Ceferiştii sunt mai hotărâţi. O deschidere, o passă şi un shot. Portarul echipei din Baia Mare a sărit ca Nae din bae, şi — ca să facă ceva util — s'a ridicat să scoată balonul din plasă.

C. F. R.-ul conduce.

Apoi pauză. In tribună se fac pronosticuri.

— Baia Mare asta e un fel de apă de ploaie!...

— Se poate bae fără apă?

— O să intre rău la apă!..

Un nou fluer. Echipele au intrat din nou pe teren. Cei doi portari s'au mutat, schimbând porţile. De Sf. Gheorghe, nici echipele de football nu sunt scutite de tradiţionalul mutat.

C. F. R.-ul a marcat trei goaluri. Demni, transilvănenii au reuşit şi ei «două goaluri de onoare».

D. Bauer se agită indispus:

— Mi-au stricat goal-averajul!..

Nu ştie probabil că în Cupa României se joacă eliminatoriu. Şi, în sfârşit, cele două echipe au eşit de pe teren.

In tribună, spectatorii transpiră. Sunt vizibil în săptămâna patimilor. Şi pentruca patimile să fie complete, o dată cu Venus şi Juventus a apărut pe teren încă un arbitru

Un «cavaler» într'o uniformă curioasă: pantaloni albi, lungi şi largi — model «charleston» — tricou alb şi o circonferinţă albă în creştetul capului. Are de toate. Numai fluer nu are. Şi îl cheamă şi Ciurel.

D. Ciurel a făcut semn cu ochiul că poate să înceapă jocul, Venus atacă. Un minut, două, trei... Pe cadran, ceasornicul indică minutul patru şi arbitrul n'a făcut încă nici o gafă.

Un spectator se revoltă în fortissimo:

— E pungăşie. Nu e arbitru adevărat!

Un minut mai târziu însă, d. Ciurel a comis prima gafă. In tribună, spectatorii au respirat liniştiţi. E arbitru adevărat. Şi drept omagiu — pentru faptul că n'au fost trişaţi — lansează prima salvă de huiduieli.

Flatat, d. Ciurel face noui gafe. Şi e onorat cu o nouă salvă de huiduieli.

Venus a marcat un goal, apoi pauză.

D. Eladescu este asaltat de prieteni, cari îl felicită.

Preşedintele Venusului însă, mai are emoţii:

— Nu vă grăbiţi, Mai e o repriză şi este abia 1—0.

— Exact. In repriza doua va fi 2—0.

Negrii domină şi pe teren şi la bufet. Pe teren, Vogel (Venus) face ce vrea.

— E ziua lui! explică un suporter. Il cheamă Gheorghe.

Iar la bufet, Ghiţă Drăghicescu este tot atât de impetuos. Este şi ziua lui.

Incă două goaluri au eliminat pe Juventus din competiţie. Un spectator dela peluză e nemulţumit de lungimea spectacolului:

— Cum d-le, două matchuri şi nici o prelungire?

Tribuna însă e satisfăcută. Hainele şi-au reluat locul. Spre poartă s'au şi format pâlcuri de spectatori cari pleacă.

Sfârşitul însă aduce un supliment de program: câteva sticle zvârlite nu se ştie de unde, pe teren.

De Sf. Gheorghe şi sticlele se mută..

CASTOR

Consideraţiuni

Iniţiativa de a se programa cele două sferturi de finală ale Cupei României pe acelaş teren şi în aceiaşi după amiază, s'a dovedit fericită. Au asistat — într'o zi căreia i se poate spune «de lucru», căci e incontestabil că multe mii de sportivi au fost reţinuţi de serviciu — peste 8000 de spectatori. Ar fi atras matchurile de azi, fiecare în parte, câte 4000 de spectatori? Hotărât nu! Iată de ce grupările toate patru, au făcut o bună afacere cooperând.

E drept însă că şi publicul se poate declara mulţumit de cele două matchuri, cari dacă n'au fost poate prea dârz disputate şi tocmai frumos jucate, au prezentat totuşi multe lucruri interesante.

A fost aşadar un spectacol căruia din multe puncte de vedere, i se poate spune reuşit.

Numai dintr'unul nu. Din acel al sportivităţii şi cavalerismului jucătorilor, al unora dintre ei.

E adevărat ambele jocuri au fost oficiale şi aveau un obiectiv extrem de preţios: drumul spre semi-finale. Incât unele ineleganţe de conduită ar fi fost previzibile. Dar în ambele partide învingătorii s'au desemnat dela început. Iar în momentele când s'au produs excese de care vrem să ne ocupăm, nu mai putea fi discuţie de intervertirea rezultatelor. Ar fi fost deci normal ca matchurile să se desfăşoare într'o alură de «fair-play», de corectitudine, care să asigure spectacolului şi ultima condiţiune a succesului.

Au fost însă excese. Excese grave. Ale lui Wetzer, ale aceluiaşi incorigibil Wetzer; ale lui Albu; ale lui Colea.

Acesta din urmă cel puţin, a avut eşire pe care n'o explică decât faptul că a vrut să forţeze pentru a se impune, într'un moment când convingerea că a fost unul dintre cei mai slabi jucători depe teren, nu se mai putea schimba.

Manifestaţia pe care i-a făcut-o publicul a fost pe deplin justificată, deşi a luat proporţii neobişnuite.

Dar să reflecteze bine conducătorii de club şi să ia aminte jucătorii: Manifestaţii ca acelea de eri provoacă poate o destindere publicului. Dar când cle se vor repeta, vor avea darul să alunge acest public depe terenuri.

Vor cluburile, vor jucătorii, să ajungem acolo?

Dăm jucătorilor sfatul simţit şi prietenesc de a evita pe viitor astfel de manifestări neconforme pe o arenă şi care împing fatal la degenerarea unui sport ale cărui prize în masse sunt zi de zi reconfirmate.

Am ţinut să începem dările de seamă ale jocurilor de eri cu aceste rânduri pentrucă avem regretul de a constata că se merge cu paşi mari spre un joc din ce în ce mai brutal şi mai odios, care tinde chiar la o operă de exterminare reciprocă.

Şi acum să venim la descrierea celor două sferturi de finală.

Phenix, o mare decepţie

A debutat eri în Capitală «Phenix» din Baia Mare, echipa care într'un singur an reuşise să se impună atenţiei generale şi să se bucure de multă faimă. Un renume — să-i spunem — «incognito».

Este fără îndoială că la afluenţa de public de eri a contribuit în bună măsură şi debutul echipei din Baia-Mare.

Trebuie s'o afirmăm dintru început: Phenix a fost o decepţie pentru toţi cei veniţi cu sacul mare.

Nu pentru că a pierdut. Căci era de prevăzut. Ci pentru felul cum a pierdut, pentru faptul că a început jocul în alură de echipă care ştie ce vrea şi a sfârşit prin a demonstra că nu vrea nimic.

Şi, într'adevăr, Phenix nu vrea nimic. Poate afirma cineva că eri — aşa cum a jucat — a vrut să câştige?..

Oricât de paradoxală e această constatare, faptul rămâne.

A jucat frumos în câmp. Jocul lui se poate asemui (uneori l a apropiat până la identificare) cu al lui C. A. O. Dar este de o sterilitate lipsită de sens. Şi de perspective. Uneori, plăcut pentru ochi. Dar în general, enervant.

Citiţi continuarea în pag. III-a.

Alé Popescu şi-a fracturat eri mâna într'un match la Brad

xox

Fostul unirist vine la Bucureşti pentru îngrijire medicală

BRAD, 23. (Prin telefon). — Azi a avut loc aci un foarte interesant match de football între echipa locală Mica şi o combinată a grupărilor arădene Gloria şi Amefa.

In echipa locală şi-a făcut debutul bucureşteanul Alé Popescu, antrenorul clubului Mica, graţie căruia echipa sa a reuşit o senzaţională victorie.

In cursul matchului, Ale Popescu s'a ales dintr'o ciocnire, cu mâna dreaptă fracturată şi va fi nevoit să plece la Bucureşti pentru îngrijiri medicale.

După cum se vede, ghinionul jucătorului bucureştean nu s'a desmin ţit nici la Brad, ştiut fiind faptul că o fractură similară a piciorului, suferită la Bucureşti, i-a curmat cariera footballistică ce se anunţa extrem de frumoasă.

Max Schmeling se desparte de Joe Jacobs

Un „divorţ" cu două explicaţii: una materială şi una morală

PARIS, 23. — Nu s'au terminat încă informaţiunile, contradictorii dela o zi la alta, în privinţa matchului Max Baer-Max Schmeling pentru titlul mondial la toate categoriile. Pentru moment, nu se ştie încă unde va fi organizat matchul. La Chicago, la Hamburg, la Londra sau la Paris? Nimic nu este sigur.

Nici măcar dacă matchul va avea loc.

Şi iată că o nouă chestiune a fost ridicată. De astă dată de Max Schmeling, care şi-a manifestat intenţiunea să se despartă de managerul său Joe Jacobs. Cel puţin aşa afirmă gazetarul american Sparrow Robertson, care a avut o discuţie în acest sens, cu un organizator german.

Max Schmeling nu mai este dispus să plătească 30 la sută din bursele sale «*unchiului Joe*». «*Ulanul negru*» a uitat că Jacobs l-a ridicat la prestigiul de care se bucură astăzi. Se pare însă că ingratitudinea este la modă.

Nu este exclus, deasemeni, ca Schmelling să fi luat hotărârea de a se despărţi de Jacobs, în urma intervenţiei prietenilor şi suporterilor săi hitleriști. Căci Jacobs, după cum se ştie, este evreu.

Cupa României

Azi se trage la sorţi programul semifinalelor

xox

Comisia Cupei României se întruneşte azi la ora 20. Afară de ordinea de zi obicinuită, se va proceda la tragerea la sorţi a programului semifinalelor, cari se vor disputa la 1 Mai.

Comisia Cupei României, va avea de discutat azi şi eventualele modificări ale programului competiţiei.

Se ventilează ideia renunţării la data de 1 Mai şi o eventuală modificare a programului.

C. F. R.

CFR — PHENIX: Medve reia cu capul o centrare

PHENIX